

347/13

Ки.бр. 563/07

**ЗАПИСНИК
О САСЛУШАЊУ СВЕДОКА**

Састављен дана **19.11.2007. године** пред истражним судијом Окружног суда у Београду у кривичном поступку против окр. **ДИМИЋ ИГОРА** и др., због кривичног дела из чл. 364.ст.3. Кривичног законика и друга кривична дела.

ПРИСУТНИ СУ:

Истражни судија,
Новица Михајловић

СВЕДОК
ШАРИЋ ДУШКО

Записничар,
Марина Стојков

Саслушању сведока присуствују:

1. Заменик ОЈТ-а – Бранка Трифуновић
2. Бранилац окр. Девеџића адв. Владимир Петровић
3. Бранилац окр. Димића - адв. Момчило Минић

Започето у 12,30 часова.

1) Име и презиме – **ДУШКО ШАРИЋ**

2) Име оца – **[REDACTED]**

3) Занимање – **[REDACTED]**

4) Место рођења – **[REDACTED]**

5) Година рођења – **[REDACTED]**

6) Адреса пребивалишта – **[REDACTED]**

[REDACTED]

7) Однос са окривљеним и оштетеним – **[REDACTED]**

Сведок је опоменут да је дужан да говори истину и да не сме ништа прећутати, упозорен је да је давање лажног исказа кривично дело те да није дужан да одговара на поједина питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или свог блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, упозорен је да је дужан да сваку промену адресе или намеру да промени боравитше пријави суду, па изјављује:

Шарко Душко

Димић Игора не познајем. Девеџић Дарка познајем уназад 4-5 година јер он живи у Пљевљима, тако да се сви познајемо. Међутим, са њим се нисам дружио, али је радио код мене у дискотеци у Пљевљима као обезбеђење. Деспотовић Дејана познајем уназад 7 година. И он је из Пљеваља и он је једно време радио код мене у локалу - дискотеци коју имам у Пљевљама, као конобар. Деспотовић је у задње време живео у Београду. Прво је становао у једном стану код Фонтане, а касније такође у једном стану на Новом Београду, али не знам у којој улици јер никада нисам ишао код њега. Он је у Београду водио мој кафић - клуб "Ванила", који се налази на Студентском тргу. Он је често долазио код мене кући, помагао је мојој супрузи када бих ја био одсутан. Узгред истичем, да сам често одсуствовао од куће, јер сам путовао у Црну Гору, где имам своју фирму, локале, хотеле, дискотеке и друго.

Шарић Арсо ми је брат од стрица и он је у Београд дошао пре две године. Стаовао је на Новом Београду у ул. Нехрувој. Он је у том стану становао сам. Ја сам му плаћао тај стан и издржавао сам га и он је увек био поред мене. Није ми био никакво обезбеђење, већ ми је чисто братски помагао у мојим дневним активностима, у смислу да ми одвезе возило на сервис, опере возило, да помогне мојој супрузи и слично. Месечно сам му плаћао 300 Еура, на име тога што ми је месечно помагао.

У оквиру подземних гаража које се налазе у улици Пролетерске солидарности 25-27 налазе се гараже 27 и 28, које су власништво мога брата Дарка и моје. То су две гараже, али смо ми уредили тако што смо их спојили роло вратима, која се откључавају кључем са даљинским управљачем. У тој гаражи сам искључиво ја држао моја возила и то један џип "Ауди ку 7" и један мерцедес "СЛ 55 АМГ". Моја супруга има изабјамљену гаражу, која је у оквиру подземне гараже у којој је она паркирала свој аутомобил џип "Мерцедес МЛ 350". Она никада није паркирала свој џип у гараже 27 и 28. Она је у овој гаражи држала дечје играчке и по потреби силазила у гаражу по играчке.

У гаражи постоји видео надзор, чија се база, односно кућиште налази у мом стану број 27, на петом спрату, али тај запис остаје само три дана и након тога се брише и аутоматски преснимава.

Није ми познато како је у гаражу доспео аутомобил марке "Опел" који ми сада предочавате. За ту гаражу имао сам три даљинска кључа. Један је био у стану код супруге, други је био код Шарић Арса, а трећи је био код портира-стражара. Арси сам дао кључ, јер он често улази у гаражу, јер је он одржавао моја возила. Иначе, он ми је мерцедес послао ауто возом 8 данн априле него што се ово десило. У време када је вршен претрес гараже и стана - када се десило овај догађај, ја сам био у Црној Гори у Будви. У Будву сам отишао 15 дана пре овог догађаја.

Никада пре нисам видео овај аутомобил, који ми сада предочавате - фотографија број 11 и 12 (спис 132). Девеџић Дарку никада нисам дао кључ од те гараже, нити сам га овластио да може улазити у гаражу.

Морис Јукић

Деспотовић је улазио у моју гаражу, по мом одобрењу, али у сваком случају имао је овлашћење да по потреби узима кључ од гараже.

Дакле овлашћење за улазак у гаражу имали су Арсо и Деспотовић Дејан и за њих нисам требао посебно да напомињем стражару да им даје кључ. Међутим, дешавало се да сам дозвољавао да моји рођаци и пријатељи паркирају своја возила у гаражи и у тим случајевима сам посебно звао обезбеђење – стражара и давао налог коме да дозволе да паркира возило у мојој гаражи.

У време када се овај догађај десио, мој брат Дарко је био у Француској у Паризу због пословних обавеза. Он често борави у Паризу и само повремено долази у Београд или Црну Гору, да би обишао ћерку. Пре овог догађаја он је био месец - месе и по дана у Београду и од тада више није долазио у Србију. Колико ми је познато он би у Србију требао да дође негде пред Нову годину.

Није ми познато чиме се бавио Девеџић, нити шта је радио. Деспотивићу сам плаћао 400 Еура на име тога што је он водио мој клуб "Ванила" и поред плате имао је плаћене све трошкове.

О томе да је пронађена дрога у возилу марке "Опел" који је био у мојој гаражи, сазнао сам од таште Славице, која се тада налазила у мом стану и од супруге. Пре него што ми је то саопштено, причао сам са својом супругом, која се у том моменту налазила на тераси и која ми је саопштила да неко Деју и Арсу неко бије испред зграде. Када ми је рекла да је то изгледа полиција, мени је мало "лакнulo". Затим сам замолио ташту да оде до гараже, пошто ми је рекла да је на видео снимку видела да има много људи испред гараже, да види шта се дешава. Рекли су ми да су извршили претрес стана и гараже и да су пронашли ову дрогу и да им је супруга дала уговоре о власништву гаража. У Београд сам се вратио 26. августа 2007. године.

Конечно, изјавио бих да ми није познато на који начин је та дрога доспела у моју гаражу. Ја немам никакве везе са том дрогом, а да је то тако, произлази што сам сада дошао да сведочим.

Ни Дејо ни Арсо мени никада нису спомињали Димић Игора, а нити неког "Делчу". Нити су ми спомињали да се друже са Девеџић Дарком.

Није ми било познато да је Деспотовић имао сеф у стану на Новом Београду. Такође ми није познато да се том сефу налазио било какав новац. Једино ми је познато да су родитељи Деспотовића продали неко велико имање у Пљевљима.

Мој брат Дарко никада није користио моју гаражу, ово самим тим што он скоро никада није у Београду јер живи у Паризу и ту гаражу користим искључиво ја.

Скоро свакодневно сам се чуо телефоном и са Арсом и са Дејом. Звао сам их са свог мобилног телефона број [REDACTED]. Са њима сам се чуо око 2-3 пута дневно, а никада и само једном, али

Мило & Зорко

смо се чули свакодневно. Тога дана, 29.06.2007. године, звао сам их у тренутку када ми је супруга рекла шта се дешава испред зграде. Међутим, нису ми се јавили. Дан пре тога са њима сам се чуо неколико пута, али ми ништа нису рекли ван наших пословних или родб инских разговора. За дрогу ми свакако ништа нису рекли.

Девеџића нисам никада звао телефоном, па ни тог критичног дана, а када би се срели у Пљевљима, или пак по неки пут у Београду, само би се поздравили.

Када сам сазнао да је у мојој гаражи пронађено возило у којем је било 20 кг хероина, нашао сам се у шоку и није ми јасно зашто су баш у моју гаражу довели то возило са дрогом.

Дозвољавао сам да у моју гаражу паркирају своје аутомобиле Јовица Лончар из Пљеваља, Ђондовић Добрло из Пљеваља, Вранеш Милојица из Пљеваља, Ђорђевић Јакици из Љубљане и другима.

Дешавало се да у гаражу паркирају своја возила моји пријатељи, међу којима сам напред неке и навео и њима су радници обезбеђења дозвољавали јер су их од раније познавали, с обзиром да су и раније паркирали. Дешавало се да неко некада паркира своје возило и у колико мене не могу да пронађу, а они увере раднике обезбеђења да су они моји пријатељи. Након овог догађаја, питао сам портира "Микија" да ли је он дозволио да у гаражу уђе неко тога дана, али он је рекао да никоме није дозволио, али да у тренутку када се ово десило, он није био у протирници, већ је био вани.

Лица која би долазила и паркирала своја возила по мом овлашћењу, они би даљински кључ узимали од стражара и враћали би га стражару.

То је све што имам да изјавим.

Сведок упитан изјави да је слушао гласно диктирање записника, исти не жели да чита и потписује без примедби.

Завршено у 13,20 часова.

СВЕДОК

Морис Јушко

Записничар,
Марина Стојков

Марина Стојков

ИСТРАЖНИ СУДИЈА,
Новица Михајловић